Пѣснь д҃. ірмосъ:

Ѐва оубѡ недоугомъ преслоушаніа клатвоу вселила єсть: ты же дво
бце, прозабеніемъ чревоношенія, мірови благословеніе процвѣла
єси. тѣмъ та всі величаемъ.

Іѡвъ оубѡ терпѣніа свѣтлостію, достойнѡ вѣнчася: ты
же плачеши и сѣтоуеши, не терпа праведнаго вѣнца: сѣтнѡ
бо надѣався, посрамился єси сатано, єдине првникѡвъ враже.

Якѡ достижнѡ чл҃вѣкѡмъ видѣти, славоу твою оусмотривъ
безмертноую, страхомъ оудержанъ быв, и благоговѣніемъ
возопи іѡвъ, ѕѣлѡ трепетенъ: пепелъ єсмь и земла,
ты же гдь: тѣмъ та всі величаемъ.

Книги та достойнѡ живѡтныа пріаша, и сокрѡвища
нбная ꙗкѡ пшеницоу зрѣлоу сѡціоу, и исполнь дней духовныхъ,
іѡве оугодниче гдн блаженне. тѣмже та всі оублажаемъ.

Єдинице тріоупостасная чтная трце, и єдинославная пре-
ст҃аа: бже нашъ, свѣтъ и жизнь, и нетлѣніе міроу
показалася єси, зовоущыа твоа рабы ѿ лести спаси, да
вѣрою тебѣ поклонимся. Бгородичень:

Премоудрости вмѣстилище паче оума лоучшее показалася єси,
Ѻтроковице пренепорочная, ѡдушевленъ прто́лъ же и дверь:
тѣмже ꙗкѡ цріцоу возлюбивше двы та дво, въ слѣдъ
тебѣ приведошася бгоѻтроковицы.

На літоургіи, прокіменъ, гласъ з҃: Честна пред гдемъ смерть
преподобныхъ єгѡ. Стіхъ: Что воздамъ гдви ѡ всѣхъ,
ꙗже воздаде ми; Апл къ галатѡмъ, зачало сг҃і.
Аллилоуіа, гласъ ѕ҃: Блженъ моужъ боаися гда, въ заповѣ-
дехъ єгѡ восхощетъ ѕѣлѡ. Стіхъ: Сильно на земли
будетъ сѣма єгѡ. Єуліе матѳеа, зачало мг҃.
Причастенъ: Въ памать вѣчноую будетъ праведникъ: